

Landinspektørnævnet fandt, at landinspektør A ikke med den fornødne hurtighed havde fremmet en sag, der omfattede overførsel af et areal på 400 m² mellem klagerens 2 ejendomme, hvilket landinspektøren også havde erkendt for nævnet. Nævnet lagde til grund, dels at landinspektøren ikke over for klageren har gjort det klart, at sagens indsendelse til Kort & Matrikelstyrelsen afventede klagerens underskrivelse af bemyndigelseserklæringen, dels at det var klart for landinspektøren, at klageren ønskede sagen gennemført hurtigst muligt. Det kunne derfor bebrejdes landinspektøren, at han ikke rykkede klageren for underskrivelse af bemyndigelseserklæringen, idet sagen på dette tidspunkt var klar til indsendelse til Kort & Matrikelstyrelsen. Desuden fandt nævnet det særdeles kritisabelt, at landinspektøren ikke straks indsendte sagen til godkendelse i Kort & Matrikelstyrelsen, da han havde modtaget den underskrevne bemyndigelseserklæring fra klageren, men på grund af klagen til nævnet lod sagen vente.

I Landinspektørnævnets sag nr. 233: A mod landinspektør L afsagde nævnet den 7. marts 2002 følgende

KENDELSE:

I et brev af 25. august 2001 har A klaget over, at landinspektør L ikke har færdiggjort en sag, der omfatter overførsel af et areal på 400 m² fra matr.nr. 65c til matr.nr. 65a, der begge ejes af B og A. I brevet står der:

”Jeg skal hermed indberette en klage over landinspektør L,....

Den 1. december sidste år foretog L opmåling på min grund, med henblik på at flytte 400 m² fra et matrikel nr. til et andet (65a – 65c) En simpel opgave, som trods adskillige rykkere og besøg på privatadressen ikke er afsluttet.

Såvidt har Kort og Matrikelstyrelsen endnu ikke modtaget materialet til godkendelse, selvom undertegnede har modtaget en regning.

Nu efter vi har passeret de 9 måneder har jeg meddelt landinspektøren, at han ikke kan forvente nogen betaling før Kort og Matrikelstyrelsen har afsluttet sagen.”.

A har i brev af 26. september 2001 præciseret sin klage. I brevet skriver han bl.a.:

”....

Sagen opstår da teknisk forvaltning gør opmærksom på, at mit nybyggede hus står midt i skellet på 2 grunde som jeg ejer. Efterfølgende rekvireres L til arealoverførsel af 400 m² fra 65c til 65a,

1. december	Der foretages opmåling af 2 personer
Primo januar	Ved kontrolopringning til kommunen konstateres at sagen ikke er i orden og der rykkes telefonisk.
Medio januar – Medio februar	Der rykkes gentagne gange pr. telefon og med forgæves besøg på firmaadressen.
Primo marts	Der rykkes gentagne gange pr. telefon (mange forgæves opkald) + besøg på privatadressen, hvor han lover at bringe sagen i orden.
Primo april	Ved kontrol hos kommunen er materialet modtaget
18/4	Se kopi med ansøgning om arealoverførsel, bemærk at på tegningen står opmålt februar 2001
26/6	L fremsender erklæring til underskrift + regning, og meddeler at sagen er klar til indsendelse til Kort & Matrikelstyrelsen. I øvrigt uden dokumentation for hvilket arbejde der er udført. Jeg rykker for kopi af det materiale som skal indsendes, og gør opmærksom på at vedlagte regning ikke vil blive betalt før sagen er helt afsluttet.
Primo juli	Materiale modtages og er fejlbehæftet. På skematisk redegørelse er nævnt at 65a ligger bygade nr. 3 (dette er min genbo). Han lover at få sagen bragt i orden hurtigst muligt.
Primo august	Der foretages kontrolopringning til Kort & Matrikelstyrelsen, som bekræfter at der ikke er modtaget noget materiale vedrørende min sag.
25/8	Der klages til Landinspektørnævnet

.....”.

Med brevet af 26. september 2001 fulgte kopi af Kommunes brev af 18. april 2001 til landinspektør L, hvorved landinspektørens ansøgning om arealoverførsel mellem matr.nre. 65a og 65c tilbagesendes med byrådets godkendelse på det grønne skema.

I det i sag nr. 231 refererede brev af 18. oktober 2001 fra landinspektøren har denne erkendt, at han har været for lang tid om at ekspedere sagen, hvilket han beklager, ligesom han beklager den sene besvarelse af henvendelsen fra Landinspektørnævnet.

Den 11. december 2001 afholdtes møde i nævnet. Indklagede landinspektør L var mødt. Klageren A var ikke mødt.

Klagen fra A var én af 3 klager over L, som blev behandlet i Landinspektørnævnet den pågældende dag. Nævnet behandlede ligeledes sagerne nr. 231 og 234.

L henviste indledningsvis til sin forklaring om baggrunden for, at han ikke har fået færdiggjort de 3 sager, som har ført til klagerne til Landinspektørnævnet. Forklaringen er refereret under sag 231.

L forklarede yderligere, at den matrikulære sag omhandler en arealoverførsel, hvorved der overføres 400 m² fra matr.nr. 65c til matr.nr. 65a smst., der begge ejes af klageren, og som er ens behæftede. Skelændringen er et krav fra Kommune i forbindelse med klagerens opførelse af et nyt hus. Han foretog opmåling i december 2000. Den 5. april 2001 sendte han sagen til kommunen, og den 18. april 2001 modtog han den retur sammen med byggetilladelse og ibrugtagningstilladelse. Hermed var lovliggørelsen af byggeriet i realiteten i orden for klageren. Inden sagen blev sendt til kommunen, havde klageren rykket ham for sagens gennemførelse. Til brug i arealoverførselssagen manglede han bl.a. dommerattest. Den 26. juni 2001 sendte han bemyndigelseserklæring til klagerens underskrift sammen med en regning for arbejdet i sagen. Klageren rykkede ham herefter for kopi af sagens dokumenter og meddelte ham, at regningen ikke ville blive betalt, før sagen var godkendt i Kort & Matrikelstyrelsen. Den 29. juni 2001 modtog han dommerattest, og sagen var således klar til indsendelse til styrelsen – blot manglede han den underskrevne bemyndigelseserklæring. Den 24. august 2001 rykkede klageren for sagens færdiggørelse, og han meddelte denne, at sagen ikke kunne indsendes til Kort & Matrikelstyrelsen, før han havde modtaget bemyndigelseserklæringen retur i underskrevet stand. Han modtog erklæringen dagen efter. Bemyndigelseserklæringen var ikke dateret fra klagerens side, og han har smidt den poststemplede kuvert væk. Kort tid herefter fik han i brev af 30. august 2001 fra Landinspektørnævnet meddelelse om, at han var indbragt for nævnet. Han fandt dette meget unfair og et udtryk for en dårlig behandling af ham fra klagerens side. Han indsendte derfor ikke sagen til Kort & Matrikelstyrelsen, selv om den var klar til indsendelse. Det var hans hensigt, at han ville drøfte sagen med klageren på mødet i nævnet. Han oplyste nævnet om, at han senest den 15. december 2001 ville indsende sagen til Kort & Matrikelstyrelsen. Det har ikke haft betydning for den manglende indsendelse, at klageren meddelte ham, at regningen ikke ville blive betalt, før sagen var godkendt i Kort & Matrikelstyrelsen. Han forudsatte, at klageren var klar over, at den underskrevne bemyndigelseserklæring var nødvendig, for at sagen kunne indsendes til Kort & Matrikelstyrelsen. Han har ikke over for klageren præciseret dette, og han har heller ikke rykket klageren for erklæringens underskrivelse.

Landinspektørnævnet har i Kort & Matrikelstyrelsen indhentet oplysninger om sagens ekspedition. Den 19. december 2001 modtog styrelsen sagen fra L og den 28. januar 2002 blev sagen godkendt.

Landinspektørnævnet udtaler

Som anført i forbindelse med sag 231 findes landinspektøren ikke at have fremmet de 3 sager, som har ført til klagerne til nævnet, med den fornødne hurtighed, hvilket landinspektøren også har erkendt for nævnet.

I denne sag lægger nævnet til grund, at landinspektøren ikke over for klageren har gjort det klart, at sagens indsendelse til Kort & Matrikelstyrelsen afventede klagerens underskrivelse af bemyndigelseserklæringen. Det lægges endvidere til grund, at det var klart for landinspektøren, at klageren ønskede sagen gennemført hurtigst muligt. Det kan derfor bebrejdes landinspektøren, at han ikke rykkede klageren for underskrivelse af bemyndigelseserklæringen, idet sagen på dette tidspunkt var klar til indsendelse til Kort & Matrikelstyrelsen. Det findes særdeles kritisabelt, at landinspektøren ikke straks indsendte sagen til godkendelse i Kort & Matrikelstyrelsen, da han havde modtaget den underskrevne bemyndigelseserklæring fra klageren, men på grund af klagen til nævnet lod sagen vente.

Landinspektøren findes ved sin handlemåde at have tilsidesat sine pligter som landinspektør i henhold til landinspektørlovens § 7. Nævnet har, som anført i kendelsen i sag 231, valgt at fastsætte en fælles sanktion i de 3 klagesager mod landinspektøren. Denne fælles sanktion, som fremgår af sag 231, er fastsat til en bøde på 3000 kr.

Niels Rohde Nielsen

Sigrid Ballund

Niels Krogsgaard